

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/50/2016
Identifikačné číslo spisu: 6115010184
Dátum vydania rozhodnutia: 30.06.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:6115010184.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Štefana Harabina a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného T. Q. pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák., o dovolaní obvineného podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Jozefa Švarca, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. augusta 2015, sp. zn. 2 To 70/2015 na neverejnom zasadnutí 30. júna 2016 rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného T. Q. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 12. júna 2015, sp. zn. 3T/17/2015 bol obvinený T. Q. uznaný za vinného zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 19. októbra 2014 v čase okolo 01.15 hodine na ul. Z., B., po tom, čo V. X. vystúpila z jeho OMV V., ev. č. I., obžalovaný vystúpil za ňou, chytil ju za plecía, na čo mu povedala, aby ju pustil, že bude kričať o pomoc, na čo obžalovaný nereagoval, tak začala kričať o pomoc, na to jej stiahol riflové šortky s čiernymi legínami a nohavičky po kolená, chytil ju rukou v oblasti chrbta a násilím ju vtlačil do auta na sedadlo spolujazdca, zavrel dvere, prešiel na miesto vodiča a bezpečnostným pásom spolujazdca sa ju snažil pripútať, pričom poškodená ho kopala, opakovane kričala, aby ju pustil, na to ju udrel otvorenou dlaňou do oblasti nosa a úst, podarilo sa mu ju pripútať o sedadlo tak, že sa nemohla hýbať, následne proti jej vôli, spútanú bezpečnostným pásom ju vozil po rôznych miestach v Banskej Bystrici, dal jej na hlavu červený uterák, aby nevidela kam ju vieze, nakoniec ju zaviezol do bývalého objektu ranča C. v O., kde ju zaviedol proti jej vôli do jednej miestnosti s troma poschodovými posteľami, ustlal na jednej z nich, ľahol si vedľa nej a držal ju v náručí, pritom jej spôsobil povrchové poranenia, pomliaždenie časti hlavy, pomliaždenie hrdla, pomliaždenie driekovo krížnej oblasti panvy, ktoré zranenia si vyžiadali dobu práceneschopnosti v trvaní do 6 dní.

Za to mu bol podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 5 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody

vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na podklade odvolania obvineného T. Q. voči skôr uvedenému rozsudku okresného súdu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 19. augusta 2015, sp. zn. 2 To 70/2015 rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podal prostredníctvom obhajcu z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie obvinený T. Q..

V podstate tak, ako v podanom dovolaní namietol v ňom nesprávne zistenie skutkového stavu a jeho právne posúdenie s tým, že neobstojí tvrdenie krajského súdu, že sa dopustil predmetného skutku a tento je potrebné právne posúdiť ako trestný čin. Podľa neho nebola vyvrátená jeho obhajoba, že voči poškodenej žiadne násilie nepoužil a jej osobnú slobodu neobmedzoval. Dôkazný stav posudzovanej veci vyvoláva pochybnosti o okolnostiach spáchania skutku t. j. či sa vôbec stal a na mieste, v čase a spôsobom uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku, najmä s prihliadnutím na ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por.

Na záver dovolania navrhol, aby dovolací súd rozhodnutia súdov obidvoch stupňov zrušil a Okresnému súdu Banská Bystrica prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V súlade s § 376 Tr. por. prvostupňový súd dovolanie obvineného doručil na vyjadrenie stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

Prokurátorka okresnej prokuratúry Banská Bystrica vo svojom vyjadrení uviedla, že obvinený v podanom dovolaní vyslovuje nesúhlas so skutkovými zisteniami súdov obidvoch stupňov a žiada, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona. Napáda najmä skutkové zistenia, čo však nie je zákonný dovolací dôvod podľa § 371 Tr. por. a poukázala na znenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Podľa jej názoru napadnuté rozhodnutie je zákonné a správne a preto navrhla, aby dovolací súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) ako nedôvodné odmietol.

Poškodená V. X. v písomnom podaní z 20. apríla 2016, doručeného prvostupňovému súdu 22. apríla 2016 uviedla, že sa k dovolaniu obvineného vyjadriť nechce, pretože všetko napísala vo svojom vyjadrení krajskému súdu. Uviedla však, že z obvineného má stále strach a v prípade jeho prepustenia má odôvodnenú obavu o svoj život, ako aj o život jej rodiny. Obvinený ju neustále atakuje listami, na ktoré neodpovedá. Z ich obsahu má strach, že ju obvinený nenechá na pokoji, tieto ju emočne rozrušujú a preto ich už nečíta.

Na všetko by chcela zabudnúť, ale obvinený jej to z výkonu trestu nedovoľuje. Kópie listov obvineného pripojila k svojmu písomnému podaniu.

Obvinený prostredníctvom obhajcu v písomnom podaní z 01. júna 2016 doručenom prvostupňovému súdu v rovnaký deň k vyjadreniu prokurátorky uviedol, že trvá na podanom dovolaní a jeho dôvodoch s tým, že s argumentáciou prokurátorky sa nestotožňuje.

Následne súd prvého stupňa predložil vec dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd skôr uvedené písomné podanie poškodenej doručil obvinenému a jeho obhajcovi, títo sa však k nemu v určenej lehote nevyjadrili.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por.,

ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že dovolanie obvineného nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať ak

i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu vo vzťahu k výkladu dovolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné uviesť nasledovné.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.) sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo, že išlo o iný trestný čin alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdnym skutkom dopustil. Potrebné je však uviesť, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia môže zahŕňať aj nedostatočné posúdenie okolností a zákonných podmienok pre postup podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák.

Preskúmaním obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil nasledovné skutočnosti.

Obvinený v podstate v podanom dovolaní namieta rozsah vykonaného dokazovania, nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov súdmi obidvoch stupňov a zároveň sám tieto hodnotí zo svojho uhla pohľadu s tým, že skutok nespáchal.

Pretože správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť, týmito námietkami sa dovolací súd nezaoberal.

Naopak pri skúmaní dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolací súd dospel k záveru, že správne a v súlade so zákonom postupovali súdy obidvoch stupňov, keď na podklade skutku ustáleného v skutkovej vete konanie obvineného právne posúdili ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák. Skutok ustálený v skutkovej vete obsahuje všetky zákonné znaky uvedeného zločinu, pretože obvinený svojím konaním inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania.

Súdy obidvoch stupňov v odôvodnení svojich rozhodnutí pritom podrobne vysvetlili svoje úvahy týkajúce sa právneho posúdenia konania obvineného a aj keď dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať ani meniť, navyše k podstate dovolania obvineného uvádza, že pri právnom posúdení konania obvineného konajúce súdy dôkazy získané zákonným spôsobom hodnotili podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por. a tieto vyhodnotili logicky a správne.

V posudzovanom prípade k nesprávnomu použitiu iného hmotnoprávneho ustanovenia nedošlo.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.